

Čas dozrál

KAREL V. HRUBÝ

Je zajímavé pozorovat, jak svět se po jedné probouzí z dlouholeté lethargie, jakoby tužil, že již bylo dost toho "Dolce far niente", jakoby začal vnímat, že pokračovat tím starým způsobem by mohlo být tragické.

Rychlostí se blížíme opět k jednomu důležitému mezníku, kdy se bude rozhodovat o pokračování, o osudu lidstva. Je potěšující, když člověk v Kanadě pojednou zjistí, že uvažuje stejně jako člověk v Evropě, i jako člověk v Americe a jinde ve světě. Lidé s instinktem tuší, že přichází doba, kdy světové napětí vyústí ve vybití se. Očekáváme, že Sovětský svaz bude ten, kdo zapřičiní, nebo chtě-li, kdo způsobí ten výbuch. On totiž musí tak učinit, je nucen okolnostmi.

V posledních letech se Sovětům naprosto nedařilo jejich řemeslo, nepodmanili si ani jeden stát a v jejich vlastním "ráji" začínají mít potíže a to dosti nepřijemné. Musí jednat, dokud jsou ještě jakžtakž konsolidovaní a při síle. Celá desetiletí hovoří o míru a po celou tu dobu připravují válku. Dnes se domnívají, že mají Západ natolik v "neválečné náladě", že jejich akcí - hlasání "uvolnění" ve vlastních zemích přesvědčí zbytek nedůvěřivých o jejich "poctivých úmyslech". Očekávají,

že odpor v naplánovaném konfliktu bude menší a moment překvapení tím úspěšnější.

Kdykoliv v minulosti Sověti začali být "sladci" a plní "pochopení", vždy v zápalu vyrazili k útoku. Pamatujeme všichni Brežněvovo ujišťování těsně před obsazením naší republiky, jeho ubezpečování, že se do našich záležitostí nehodlají vměšovat. Tehdy již věděli datum i hodinu, kdy nás přepadnou. Proč dnes ta náhlá snaha o odstranění raket z Evropy? Proč ta celá

Divadlo s plácem se musí dělat kdykoli je toho potřeba.

kampaň zdiskreditovat prezidenta USA a tím oslabit americký národ?

Sověti se chystají ke skoku a

to brzo. Také pochopili, že více už svět nemohou blafovat. V dějinách vývoje různých národů existovala po ně-

jakou dobu "vláda blbých." To byly ty "revoluce", které vždy pozastavily vývoj lidstva nejméně o celé století. V Sovětském svazu taková vláda trvá již tři čtvrtiny století. Matka revoluce, která za tu dobu zadávila 60 miliónů obětí jen v samotném Sovětském svazu, nyní začne požírat vlastní její děti, když tyto ji nemohou více nabídnout. To je zákon všech revolucí a "revolucionářů" kteří si tento osud vždy sami připraví a přivodí. To je cena, kterou nakonec musí zaplatit za znásilnění evoluce. Teď nastala opět ona doba: okolnosti dozrály a oni jsou zahrnutí do kouta. Musí jednat. Již není čas a místo na další přípravu. Nyní se dopustí jejich poslední osudové surové násilnosti. Musí tak učinit teď, dokud ještě mohou násilím donutit vlastní lidi k poslušnosti. Zítřka už by se jim to nemuselo podařit. A oni to ví.

naše hlasy

"OUR VOICES"- Independent Newspaper for Czechs, Moravians, Silezians and Slovaks.
"NAŠE HLASY"- Nezávislý časopis pro Čechy, Moravany, Slezany a Slováky.

No. 5 (1103) Vol.- Ročník 33 * 14. března-March 14, 1987
TORONTO, ONTARIO, CANADA

AŤ ŽIJ
JOSEFOVÉ
A
JOSEFKY!

Praha na kolenou?

JOŽKA STANĚK, HOLANDSKO

Není naprosto žádnou náhodou, že sovětský ministr zahraničních věcí, Eduard Šavaržnaze, navštívil v minulých týdnech východní Berlín a Prahu. Nikdo se také netajil tím, že důvodem jeho návštěvy bylo probouzení s vedením tamních komunistických vlád Gorbačovovy začínající reformy.

Obě tyto vlády mají velké potíže přizpůsobit se plánovaným - a částečně již prováděným - změnám v Sovětském svazu. Důvody pro tvrdohlavost Husáka jsou v podstatě dva obava ze změny vůbec (rok 1968 není zdaleka zapomenut) a ne špatná ekonomická situace v republice ve srovnání s ostatními satelitními zeměmi, což mu dodává sebedůvěru. Ale ne vše je tak růžové, jak se to veřejnosti předkládá.

Začátkem prosince byl Husák donucen

ÚVKSC sdělit, že "současné vedení a plánování není v souladu s úkoly a dalším vývojem moderní ekonomie". Čili jinými slovy: "Neděláme to dobře a musíme to změnit". V téže době měl projev člen politbyra Fojtík ke Škodovákům v Plzni. Dáme-li si do rovnice, že Fojtík určitě nepatří k holubičímu křídlu v komunistickém vedení s tím, jak proklamoval nutné reformy, a víme-li, že jeho projev byl převzat pouze plzeňskou "Pravdou", ale

Pokračování na straně 2

PROF. MILAN ZELENÝ:

Co je glasnost?

Glasnost je když komunisté konečně pochopí, že to umělé vytváření "mučedníků" je bibost, zavírání lidí zcela zbytečné a uspokojení nejistoty a pocitu viny Západu více než jednoduché - za pomoci všech "blbečků" novinářů, spisovatelů a kulturních tragerů - "osobností" a la Donahue. Glasnost je když lističky "glasitě" štekají po nocích ve svých to zaručených klíčkách s kaleně-ocelovými mřížkami. Glasnost je snad i více: i když je pustíte, lističky zcela to oblébá, z klece ven, ony vám tam zase naleznou zpátky a budou se učit i tleskat: učit se, učit se, učit se.

Glasnost je když Kohouti začnou kokrhát k večeru, Mlynáři opět mlít a Němci nám zase, po vídeňsku, němčít. Glasnost je když Havel již není ani šavel, ani Borovský, ale prostě a zcela plastický.

Glasnost je když se "mluvčí" legionáři, kněží, vědci a představitelé Národní fronty svorně a jen za sebe samé postaví nejen za Mlynáře, ale i za přeschopného Mlynářova spolutáka. Glasnost je když "demokratické" tisky exilu ztratí tu svoji demokracii a "odvážní" se náhle octnou zcela bez odvahy. Otcové i páteři se klání "kardinálům" dialektického materialismu a potřásají svorně (a petičně) šedivějšími hlavami svými: Necht' Bůh sám umožní bezvěrečům těchto legálně "monitorovat" přecetné chyby nás všech vě-

řících, a to až na věky, amen.

Glasnost je když se již nikdo nezajímá o lidi, o národ, ba ani o prosté členy spolků či krajanských loží našich. Glasnost je nabídnutá možnost neuvěřitelné volby mezi kamenem a tvrdou skálou, pokud možno a přednostně v zastoupení. Glasnost je Kirkpatrick a Kissinger v Moskvě, Buchanan "out", a Josef Romer v pražském vězení. Glasnost je vítězství suplikantů, peticionářů, chartistů, dizidentů (sic) a jiných zoufalců, ať již úmyslných, zavedených či zcela nepřičtených.

Glasnost je být hluchým k národu, ale bystrý a stavící, prostě jako liška, ke všem těm idiotům potenciálně užitečným, ať již tu doma či tam venku na Západě. Jak nás to učil Lenin: idiot je idiot je idiot je idiot ...

Glasnost je když ti i vlastní máma napíše, že toho máš nechat. Jen malá hrstka opravdových lidí, odhodlaná zachovat principy a páteř národa, denně bojující za sebeurčení a individualitu těch nejprostších z nás, zmocněná národem vyrvat prostředky národní ze spárů byrokratického státu či monopolu, zpět do vlastnictví a vlády nás všech - Jen tato hrstka je nadějí naší pro návrat té vlády věci Tvých do rukou Tvých, ó národe český ... Do rukou Tvých, exulante ... Do rukou Tvých: ČECHU, SLOVÁKU a MORAVANE ...

Dr. Lily Munro, Ministr pro občanství a kulturu provincie Ontario.

Nový prezident OACMC

Minister of Citizenship and Culture Dr. Lily Munro představila nového, v pořadí již šestého předsedu Ontario Advisory Council on Multiculturalism and Citizenship na recepci, konané 26. února t.r. v hotelu Sutton Place.

Je jím Dr. Shin Loon Kong, 52 letý profesor psychologie na University of Toronto, kde působí od r. 1967. Narodil se v Hong Kongu, do Kanady emigroval r. 1958 a po získání

doktorátu na University of Ottawa působil rovněž na univerzitách Nanyang - Singapur, Hong Kong, Cambridge, Queen's a Brandon.

Dr. Sin Loon Kong je nositelem Order of Canada, zakladatelem Chinese Counselling Service, Toronto Chinese Community Services Association a Multicultural Community Alliance of Toronto, autorem 12 knih a více než 100 odborných článků. Navíc

byl členem více než 40ti odborných komisí.

Při této příležitosti prohlásila ministryně Dr. Lily Munro mj., že Ontario vede v ustavování harmonické multikulturní společnosti.

Poradní sbor OACMC byl založen r. 1973 a v současné době má 58 členů. Jejich posláním je předkládat vládě provincie Ontario podněty pro vytváření politiky plného, rovnoprávného a zodpovědného občanství pro všechny obyvatele provincie. -mj-

Ze země zaprodané

NAPSALI - ŘEKLI

...a můžete si být jisti jedním: ten opravdový konečný cíl amerických levičáckých médií a demokratů je zbavit se Reagana. Ne všichni to dnes přiznají, protože vědí, že ten je dosud velmi populární u amerického lidu. Avšak, jako piranhy, budou do něho v měsících před námi kousat, a to tak dlouho, pokud bude kousat co.

Ovšem, Kanada už dávno po jala obdiv a sympatie k sandinistickému režimu. Mulroneyho vláda, zaplavena zdravicemi liberálů, endýpáků, levičáckého kléru a médií (a podobné svoloče. Dodal překladatel.), posílá do Nicaragua peníze daňových poplatníků daní, posilující tak komunistickou pevnost. Nicaragua má, kdo to neví, v Torontě obchodní kanceláře.

Zatím sovětské vojenské dopravní letouny přistávají a odlétají z torontského mezinárodního (Pearsonova) letiště, nabácané vším možným a nekontrolovaným ve svých útrokách. Kanadským bezpečnostním orgánům není dokonce dovoleno přezkoušet kabiny v nosech jetů, z nichž některé, jak lze očekávat, obnášejí hodně zajímavého: radar a fotografické a jiné zařízení k odfotografování za letu citlivých obranných zařízení na severoamerické pevnině... **Bob MacDonald**, Toronto Sun, March 1, 1987

Cestuje-li kanadský ministerský předseda do Afriky, jen jedno je jisté: kapsy kanadských platek dostanou zabrat. Kolumnista torontského Sunu Bob MacDonald píše: "Dejte si bacha na své náprsní tašky, **Brian Mulroney**, Míla a vládní jeti 707 s armádou pobočníků, poradců a žurnalistů si to jetují na další jihoafrickou safari. Celková suma za výlet přesáhne, jako obvykle, odhadovanou ... **Mulroneyho vláda věnuje již ročně 2,5 biliónů dolarů na zahraniční pomoc**, slušný kusaneček "věnovaný" 32 biliónovému deficitu, jímž narůstá ročně náš mamutí federální dluh. To, že vydávají peníze Kanadčanům, které tyto dokonce ještě ani nevydělali, jim brvou nehne. Bude na vás, vašich dětech a pradětech nacimbat je v budoucích taxách. **Letos Mulroneyisté vydají 900 miliónů našich peněz do Afriky cestou zahraniční pomoci**, většina toho úřadovnicami CIDA (Canadian International Development Agency), levičáckým "outfitem", jakými se to v dnešní vládě jen a jen hemží. Rok co rok vrážela CIDA naše peníze do železnic, které nefungovaly, automatických pekáren v chudíckých zemích plných nezaměstnaných a "uprchlických táborů", které se ukázaly být základem teroristických guerill. Právě teď CIDA vydává 45 miliónů dolarů na pokus postavit železnici v Mozambiku, aby se tento stal "nezávislejším" na Jižní Africe. Ježto Mozambique je straněn Sověty, vyzbrojován a dotován vojenskými poradci, jeden by čekal, že je na nich, aby

přispěli nějakou tou hřivnou. Inu také proč, stačí-li účet zaslat, staré, dobré, vycucávané Kanadě." (Toronto Sun, January 25, 1987) **MacDonaldovy předpovědi výsledků výletu se na puntík splnily. 29. ledna t.r. "odepsal Mulroney v Harare 50 miliónů dolarů peněz našich platitelů daní na nepotřebný projekt rozvodu elektřiny, který tzv. pohraniční státy, vč. Zimbabwe a Zambie, planují postavit do Botswany; chtějí tak zarazit přívod elektrické energie, doposud dodávané Jižní Afrikou."** (Toronto Sun, January 30, 1987).

A tak, jak vidíte, půjčujeme peníze abychom jim asistovali v bláznovně. Stavět někde něco, co tam už je, je přinejmenším bláznovství. Účel? Průhledný jako nylonky: "vyzout se" z udržování míru s Jižní Afrikou. "Za posledních

sedm let," pokračoval MacDonald, "od té doby, co marxista Mugabe se uhnízdil v Zimbabwe, víc než 100 miliónů kanadských dolarů bylo země věnováno kanadskou vládou. A je to, prosím, země, v níž se Mugabe slavnostně zavázal, že zruší všechny opoziční strany. (V minulých dnech to také učinil. Redakce.)

Mulroney je fanatik a blázen. Své bláznovství dal najevo tím, že připustil, aby byl vydírán takovými jako **Mugabe a Kaunda**. Otlemněný kruťas Mugabe zalebedil Mulroneymu jak náleží; ten byl přivítán nahanou, pronajatou chátrou, kanadskými praporečkami a příslušným jásosem. Na jedné ceduli stálo: "Bud'te vítán, Pravý Kanadský Vůdče!" (Globe and Mail, January 31, 1987).

V Torontském Sunu z téhož dne čteme co napsal kolumnista **Claire Hoy**: "Bereme-li v úvahu propagační cenu

parádování s ochotným, bílým, západním konservativním bossem po africké krajině, pomijeje fakt, že tento neutuchl ve své ohotě házet jim tučnou sousta do klína, Mugabe a Kaunda jednali s bwana Brianem jako s návštěvníkem z nebes."

V privátním meetingu u Viktoriinských vodopádů (za přítomnosti zástupců tisku) odsoudil Mugabe Británii a USA, fka: "My dobře víme, že Kanada není jako jsou USA." (Toronto Sun, January 30, 1987) Oba pohlavři podtrhli **autost podpozu jihoafrické ANC a použití násilí k svržení vlády Jižní Afriky**. "Je mi ctí," navázal Mulroney, "prohlásit tu nejen za sebe, ale i za všechny lid Kanady (Kdo ho tím pověřil? Ptal se vás? Mne se neptal. Překladatel.), být částí boje o osvobození černých v této oblasti z odsouzení apartheidu." Rekl, že Kanada má "jistý vliv" na Spojené státy. (Globe and Mail, January 30, 1987) On sám sice násilí neschvaluje, avšak plně chápe, proč se k němu v ANC uchýlili. "Nevím, co budeme v budoucnu dělat, vidím však Kanadu stát velmi pevně na straně těch, kdo touží po svobodě." (A co tak my ze Sověty okupované východní Evropy, pane ministerský předsedo, který jste nám etnikům toho před volbami tolik nasliboval? Copak my svobodu nemilujeme? Překladatel.)

A právě v tom je Mulroney nebezpečný. Mulroney je nebetýně ještější. Tam v Africe se mu dostalo něčeho, co v Kanadě postrádá. Velikášů zřejmě věří, že si může zajistit své místo v historii, pomůže-li svrhnout jihoafrickou vládu.

(C-FAR, Febr. 14, 1987)
Volně přeložil - rh-

Stvrzení komplotu s africkými marxisty ...

Pokračování se strany 1

Praha na kolenou?

JOŽKA STANEK, HOLANDSKO

nikoli "Rudým právem" - nabude celá záležitost pikantní sféry.

Praha se samozřejmě nemůže lehce odhodlat ke změnám. Obava, že se celý proces vymkne vedení z rukou, trvá a události 1968 by pražské politbyro velmi rádo vymazalo z dějin i z hlav občanů. A jestliže se Husák zamyslí nad svým chamelonským jednáním, určitě nemá chuť k jídlu.

Dubček tehdy v tom malém demokratickém procesu chtěl také, že volby do stranických orgánů budou tajné a že se voličům dá možnost vybrat si ze 2-3 kandidátů. A to chce teď i nejvyšší soudruh v Kremlu! A tak současná Praha přece jen kývla a veřejně to proklamovala, jak to potvrdilo české vysílání BBC z Londýna v pondělí 9. února. Jediný, komu se to nelíbí (alespoň veřejně) je doktor doktor Vasil Bilák. Ale s inteligenty typu pana Biláka byly vždy potíže.

Dříve jsme byli doma zavaleni denně tvrzením, že "Sovětský svaz, náš vzor!" (Jen tak mimochodem - snad si vzpomínáte, co odpovídal bývalý ministr školství Zdeněk Nejedlý, když studenti na Karlově univerzitě proti tomuto tvrzení protestovali? "Ze sovětské školství je pozadu za námi? Tak my, studenti, počkáme!...) Naši doma nyní s tím nemají problémy. Vedení nechce o tomhle sloganu dnes nic vědět. Plakáty a transparenty s tímhle nesmyslem prostě zmizely - ze škol, z výkladních skříní, z budov tvůrčen. Nedávno skandovalo toto heslo pár zfanatizovaných studentů na Karlově univerzitě, byli ale napo-

menuti a bylo jim vysvětleno, že nelze vše automaticky přejmout co Sovětský svaz dělá.

A ještě jedna zajímavá maličkost dokazující strach z Gorbačovových reforem: z novin i z televize zmizely reklamy na TV-antény, jejichž pomocí je možno přijmout na kanálu 41 sovětský obraz a zvuk. Na dotazy bylo odpovězeno, že "tyto antény jsou vyprodány a nebudou se prozatím vyrábět". A chtěli-li byste si koupit, nedostanete pravidelně denně sovětské časopisy a noviny, ať se jedná o "Pravdu" nebo "Izvestije".

Ale lidé by rádi změnu. V bratislavském "Prioru" byl vylepen plakát s textem "Chceme Gorbačova!" Za krátkou dobu byl policií za smíchu okolostojících odstraněn, přý proto, že nemá uměleckou úroveň. Inu, to je k usmání!

Ve vedení strany, dle vyjádření některých členů, panuje značná nervozita. 74té narozeniny Husáka se sice začátkem ledna slavily velmi okázale, ale očekává se, že v krátké době **tento pozbuže "ze zdravotních důvodů" své postavení vůdce rodné strany** a bude odsunut na vedlejší kolej poze v roli prezidenta, v kteréžto funkci bude moci své zbývající roky dožít.

Zatím co Gorbačov má se svými reformami více úspěchu na Západě nežli ve vlastních řadách, dá se předpokládat, že reformy v Československu budou přijímány s vědomostí a dychtivostí drtivou většinou občanů, kteří apaticky vyčkávají již téměř dvacet let jakoukoli pozitivní změnu.

DOPIS Z DOMOVA

26. února 1987

Vážený příteli!

Děkuji Vám za Váš dopis, resp. noviny. Zaslám vám několik faktů k případu **Josef ROMER**: v roce 1976 pracoval v podniku inženýrsko-průmyslové stavby v Praze. Pochází ze Zlína. Zajímal se o hudbu a chodil si vypůjčovat desky na Americké velvyslanectví, jednou byl u budovy přepaden policií a odvezen do Bartolomějské k výslechu. Toho roku navštívili jeho matku příslušníci SNB v Gottwaldově a řekli jí, že mrtvola jejího syna byla nalezena ve Vltavě, což byla lež. V roce 1977 Romer změnil zaměstnání. Pracoval jako dělník na letišti v Ruzyni. Po třech týdnech, t.j. 27. 1. 1977 byl opět zatčen a odvezen do vazby, věznice v Ruzyni. Později byl odsouzen a nyní se nachází v žalostném zdravotním stavu ve věznici pro nejtěžší zločince v ČSSR - Věznici Valdice (Kartouzy). Byl odsouzen podle paragrafu 105 - špionáž (pro USA). Měl prý se stýkat s kulturním atašé USA, **Leonardem Williamsem**, "údajným agentem CIA". Nejprve byl ovšem zatčen pod záminkou jeho údajného připravovaného nedovoleného trestného činu (nedokonaného) opuštění republiky. Vyšetřovatel **StB Tita** podepřel svou konstrukci tohoto trestného činu, kterého se měl Romer dopustit tím, že změnil zaměstnání, a že prý chtěl odletět v nákladním prostoru letadla. Prokurátor **Vyšín** dokonce změnil obvinění na připravovaný únos letadla. Jako korunní svědek měl StB sloužit svědek **Petráň**, kterého pro lepší zpracovatelnost vzali také do vyšetřovací vazby na Ruzyni (kolega Romera z letiště). Krátkou dobu byl tento svědek spoluobviněn z pokusu o přípravu únosu letadla, nebo z pokusu o ilegální odchod z republiky (přesně to nevím).

Podle toho měl Romer za tři týdny svého působení na letišti připravit únos letadla. V listopadu však **Petráň** svou svědeckou výpověď odvolal a před soudem prohlásil, že k výpovědi byl donucen pod psychiatrickým nátlakem, byl prý tehdy ochoten podepsat rozsudek smrti nad vlastní matkou. Další svědci u soudu měli prokázat Romerův negativní vztah k socialistickému zřízení, ač podle sdělení **Petráně**, to byli zaměstnanci letiště, kteří osobně **Romera** vůbec neznali. Svědkové, které žádal Romer, **nebyli k jednání vůbec připuštěni**. Tohoto soudu, konaného v listopadu 1977 se ještě směli účastnit Romerovi rodinní příslušníci, respektive jeho matka.

Po soudu, který ho neodsoudil, avšak Romer nadále zůstal ve vyšetřovací vazbě v Ruzyni, soud byl údajně odročen. O dva roky později vyšel v komunistickém plátku "Květy" článek, odhalující agenta **Williamse** a jeho spolupracovníka **J. Romera**, který prý byl bezpečností zneškodněn. Neznámo kdy (ještě v roce 1979!!!) byl Romer odsouzen **Vyšším vojenským soudem v Příbrami, předseda: pplk. Mojmir Pospíšil**. Odvolací řízení proběhlo u Nejvyššího vojenského soudu v Praze zde byl obhájcem v uvozovkách, tedy "ex-offo" plukovník **Rudolf Sedlář** z Vyššího vojenského soudu v Příbrami. **Josef Romer odmítl jeho službu**, předseda senátu použil paragraf 35, odstavec 1. tr. řádu, podle něhož, jde-li ve vojenském soudnictví o věc zvláště důležitou a v zájmu obrany vlasti, může prokurátor, nebo předseda senátu rozhodnout, že obhájcem bude důstojník, zařazený v činné službě vojenského soudnictví. **Rozsudek zněl na 11 let nepodmínečně ve 3. nápravní skupině**, nyní je tedy 10ti leté výročí jeho věznění (je mu 34 let, zatčen byl ve 21. roce svého života).

Matce je neustále vyhrožováno, že bude rovněž uvězněna, bude-li se pokoušet o zveřejnění případu. (Později byl Romer odsouzen k dalšímu 2 letům nepodmínečně, takže mu zbývají ještě 3 roky do vypršení trestu. Ovšem **jestli to přežije**, neboť je vážně nemocen, trpí na žaludeční vředy, silnou krátkozrakost, kožní nemoci, která se zhoršuje následkem výparů u pece, u které pracuje ve Valdicích. Není mi známo, podle jakého paragrafu byl Romer odsouzen v době výkonu trestu, neboť o tom nesměl své rodině podat žádné informace, ani žaloba ani rozsudek nebyly soudem dány jeho matce k dispozici. Vzhledem k tomu, že matce nikdo nepomohl, **Charta 77** jej nechala ve "štychu" proto, že sympatizoval s Američany, byla naprosto dostrašena a obává se o Josefův život a žije v trýzni již 10 let!!!

Další informace poskytne pan ... Srdečně zdraví

Milý čtenáři, žijte ve svobodném světě. Uvědomuješ si dobře co znamená svoboda? Jestliže ano, nezapomínej na ty, kteří v ní nežijí a navíc na ty, kteří jsou ve vězení a v likvidačních zařízeních Státní policie. Dnes rozmýšleš nad tím, proč mu nechce pomoci "Charta 77", proč neventluje jeho případ do zahraničí a nežádá o jeho podporu zvenčí. Jednoduchá odpověď. **Chartě 77, která má komunistické vedení to prostě nevyhovuje**. Tady vidíte co to jsou za charaktery. Snad se konečně rozsvítí v hlavách těch, kteří tyto komunistické prominenty v Chartě podporují a s nimi kolaborují.

Poznámka redakce. Milo Komínek

NAVŠTIVTE JIŽNÍ AFRIKU,

**zemi plnou krás a exotiky.
Přesvědčte se na vlastní oči
o vysoké životní úrovni obyvatel.**

Nevěřte lživým tvrzením sdělovacích prostředků, které chtějí tuto prosperující krásnou zemi uvrhnout do marxistické bídě a utrpení! Jim se nejedná o blaho "člověka", je žene touha zmocnit se bohatství!

Don't be misled by other peoples' opinion. Go and see South Africa for yourself.

Otiskujeme zdarma.

SOUTH AFRICAN

Ambassador Glenn Babb mezi Indiány

Jeho Excellence Glenn Babb, ambasador Jižní Afriky přiletěl helikoptérou na pozvání náčelníka kmene PEGUIS jménem Louis Stevenson k návštěvě největší indiánské rezervace v provincii Manitoba, 180 km severně od hlavního města provincie Winnipegu.

Návštěva představitelů Jižní Afriky v Kanadě je součástí protestní akce náčelníka kmene "Peguis" proti neudržitelným sociálním poměrům zmíněné indiánské rezervace, za které je zodpovědná podle názoru Indiánů, federální kanadská vláda.

Vzácný host věnoval svému hostiteli zlatý Kruggerand a obdržel darem tradiční indiánskou pokrývku a žádost o udělení finanční pomoci ve výši 99 miliónů kanadských dolarů přičemž slíbil, že žádost Indiánů kmene "Peguis" předá vládě Jižní Afriky s tím, že podle jeho osobního názoru Jižní Afrika pravděpodobně dá přednost řešení vlastních vnitřních problémů. - Návštěva, která trvala 6 hodin se těšila trvalé a nelicencované pozornosti třiceti zpravodajů, z nichž pouze dva zastupovali Jižní Afriku.

- mj -

Kanada za zvuků balalajky

Nemine den, kdy by se kanadská vláda Rudých toryů nedopustila nějaké politické nehoráznosti. Školním příkladem z poslední doby je akce tzv. Rendez-Vous '87, konaná v půli února v Quebecu, na kterou kanadská vláda věnovala pakatýlek ve výši 2 miliónů dolarů. "Při setkání '87 napsal torontský Sun 9. února, "v čele jehož přípravného komitě stojí Marcel Aubut, předseda hokejového týmu Quebec Nordiques (hraji za něj dva bratři Štastní), Sověti budou rovněž povýšeni k statusu šéfkuchařů a návrhářů světové módy; v rámci toho ochutnají nejedno z nákladných labužnických jídel (zde zvaných "gourmet"), luncheonů a pokochají se pohledem na předváděné poslední výstřelky módy."

A nejen to, Rendez-Vous '87 poskytne ovšem, a to především, excelentní příležitost k fotografování Mr. Mulroneymu a jeho choti (původu jugoslávského). V týž čas, kdy vyhlásil svatou válku Burům z Jižní Afriky, financuje (z na-

šeho) náš Prime Minister výlet řezníků Rudé armády na nenáviděný kapitalistický Západ. Byla to zřejmě kanadská vláda, kdo hejno lotrasů pozvala mezi nás. V programu torontského vystoupení (23.-24. února) bylo možno číst toto srdečné poselství ministryně komunikací, Rudé trojky Flory MacDonald: "Byla jsem potěšena, když se mi doneslo, že Umělecký soubor zpěvů a tanců Sovětské armády přijal naše pozvání vystoupit v Kanadě ... Ministryně komunikací, vím, že mohu mluvit za všechny Kanadany (z nás nikoliv a je nás v Kanadě dost z porobené východní Evropy!), řeknu-li jak vysoce si vážíme a obdivujeme umělce takového kalibru" (Toronto, Sun, 25. 2. '87)

Dvoumiliónová subvence a pozvání Uměleckého souboru Rudé armády Mulroneymu vládu je další zrada těch, kdo v posledních volbách volil (pro změnu) tak, aby zbavili Kanadu kaviáro-socialistické politiky Pierra Trudeaua neslavné pověsti. (-RH-)

**Nové divadlo v Torontě
uvádí
komedii
Vratislava Blažka**

TŘETÍ PŘÁNÍ

**v režii Moniky
Hálové-Kolarczykové**

**v neděli 29. března o 4. odpo.
v neděli 29. března v 8 večer
v neděli 5. dubna o 4. odpo.
v neděli 5. dubna v 8 večer**

**v Limelight Dinner Theatre
2096 Yonge Street**

**Rezervace jako obvykle
na číslech
368-0420 (Čulíkovi) a
363-7686 (Král)**

* V nemocnici v Oslu zemřel ministr zahraničních věcí K. Frydenlund. Do nemocnice byl převezen s krvácením do mozku přímo z letiště, po návratu z Helsinek. Vědomí už znovu nenabyl. 59letý K. Frydenlund byl jedním z nejzkušenějších norských politiků.

* Více než 60 středoškolků z amerického státu New Jersey navštíví v létě Sovětský svaz. Jak oznámil guvernér státu, studenti dvou středních škol z Atlantic City a Princetону v doprovodu svých učitelů navštíví v rámci výměnného programu řadu sovětských měst. (Asi spíše Potěmkinových vesnic.)

* Proti čtyřem vůdcům teroristické organizace "Přímá akce", kteří byli zatčeni na opuštěné farmě nedaleko Orleansu, bylo vzneseno obvinění. Policejní žalobce je viní ze zločinného spiknutí, nelegálního držení zbraní, munice a

vybušnin a z používání falešných dokumentů.

* Sedmadvacetileté ženě z belgického města Hamme se narodila minulý týden čtyřčata, tři chlapečci a jedno děvče. Dohromady váží asi sedm kilogramů a jsou v pořádku stejně jako jejich matka. Novorozenci mají čtyři starší sourozence, rovněž čtyřčata.

* Bývalý tajemník belgického ministra obrany J. Desmet byl minulý týden zatčen a je obviněn z úplatkářství.

* Loní zahynulo v Itálii na následky požívání drog 259 lidí, což je o 22 více než rok předtím. Zabaveno bylo celkem 325 kilogramů heroinu, 124 kg kokainu a téměř 16 tun hašiše.

* V Rakouské elektrárně v Carinthii se začne spalovat víno, které bylo v roce 1985 zabaveno po známém skandálu s jeho vylepšováním glykolem, jinak používaným jako nemrznoucí kapalina do automobilových chladičů. Jak oznámila obsluha elektrárny, technici vyvinuli metodu, jak spálit 30 miliónů litrů přiotráveného vína. Bude se míchat s uhlím a pak bude vhněno pod kotle. Za hodinu se tak

zužitkují tři až čtyři tuny značkováného vína.

* Filipinská prezidentka C. Aquinová přislíbila plnou amnestii všem protivládním vzbouřencům, pokud se do šesti měsíců dobrovolně vzdají a složí zbraně.

* Zvláštní tribunál v Paříži odsoudil Libanonce G. I. Abdallaha k doživotnímu trestu odnětí svobody. G. Abdalláh byl obviněn z účasti na zavraždění jednoho izraelského a amerického diplomata v roce 1982 a z nezdařeného atentátu na generálního konzula USA ve Štrasburku v roce 1984.

* Egypťští geologové objevili nedávno v poušti 200 km na jih od Asuánu obrovské naleziště mramoru. Jak oznámil káhirský list Achbár Al-Jaum, odhadují odborníci tamní zásoby tohoto vzácného materiálu na 80 miliónů tun.

* Nejvyšší televizní věž v Asii se bude do dvou let tyčit nad severní částí hlavního města Číny, oznámila čínská televize. Dílo dosáhne 380 metrů, tj. přibližně výše 110patrového mrakodrapu.

* Do obkličení smečky neo-

byčejně velikých vlků se dostali obyvatelé vesnice Kosanoviči v Jugoslávii. Útok zvířat, která se v noci pokoušela vniknout do jejich domovů, trval až do ranního rozbřesku a zastavily ho jen silné dveře horských stavení.

* V rámci programu USA - SSSR: "Mosty k míru", přijela do New Yorku skupina sovětských občanů. Jsou mezi nimi vědci, veřejní činitelé a "duchovní" z Moskvy, Kyjeva a Tbilisi. Po dva týdny budou ve státě New Jersey besedovat s Američany. Bydlet budou v rodinách. (???)

* Společnost Shell Canada Ltd. odkryla v provincii Alberta nové ložisko zemního plynu, které patří k nejvýznamnějším za posledních 20 let. Průzkumné vrty naznačují, že by mohlo obsahovat asi 85 miliard kubických metrů zemního plynu.

* Bolivijská vláda podala kolektivní demisi, aby umožnila prezidentu V. Pazovi Estenssоровi provést personální změny v ministerských funkcích.

* Znepokojení indické vlády na zprávami, že Pákistán je během několika dní schopen

vyrobit atomovou bombu, vyjádřil v parlamentu ministr zahraničí N. D. Tivári. Prohlásil, že vláda přijme odpovídající opatření, pokud Pákistán jadernou zbraň vyrobí. (Indie už po dobu několika let vyrábí atomové zbraně a nemá být proti nim obrana?)

* Pentagon oznámil, že poblíž městečka Oragrade na raketové stělnici White Sands ve státě Nové Mexiko bude vybudováno zařízení na zkoušky nového typu laserových zbraní, jež mají být součástí tzv. strategické obranné iniciativy.

* Od roku 1976, kdy Nejvyšší soud zrušil svůj dřívější zákaz provádění trestu smrti, bylo v USA popraveno již 70 osob. Posledním z nich se stal 27letý E. Moreno, který byl popraven v texaském Huntsvillu vstříknutím smrtící látky do krevního oběhu. K smrti

byl odsouzen za vraždu šesti osob, již se dopustil v roce 1983.

* Prezident USA Ronald Reagan podnikne v červnu desetidenní cestu do západní Evropy. Ve dnech 3.-6. června bude hostem italského prezidenta a setká se také s papežem. Ve dnech 8.-10. června se zúčastní v Benátkách setkání nejvyšších představitelů sedmi západních zemí. 12. června odcestuje do NSR.

* Obraz Henriho Matisse, který byl více než 50 let "nezvěstný", se nyní objevil na výstavě 170 děl nejznámějšího francouzského fauvisty ve washingtonské Národní galerii. Obraz nazvaný Modrý velurový klobouk představuje Matissovu dceru Marguerite a vznikl v roce 1919. V roce 1931 byl vystavován ve švýcarské Basileji, ale pak zmizel.

JOSEF HERMAN, KALIFORNIE

ZA NÁRODNÍ KULTUROU

Spisovatel Vilém Mrštík

Spisovatele Viléma Mrštíka není nutno připomínat nám, generaci starší. Přestože svévolně skončil bohatý život tragickým způsobem před 75 léty v Diváčích, žije hlavně jako spoluautor Maryši (s bratrem Aloisem) v českém moderním vesnickém dramatu a jako přední bojovník za zachování Staré Prahy z doby, kdy se blízce stýkal s malířkou Zdeňkou Braunerovou. V prvním díle hluboce lidských pamětí Mrštíkovy choti Boženy máme obsáhlé a s citem dosti podrobně vykreslen spisovatelův profil. Vřav i kdyby nebylo těchto důvěrných vzpomínek, můžeme si vyhmátnout Mrštíkův smysl pro krásu a dobro, jeho víru i z jiných próz, dokud nepropadl skepsi, beznaději a zoufalství, pokud se neukázaly silnějšími jeho vůle a životní naděje. Mrštíkův realismus byl někdy srovnáván s verismem přesto, že nebyl vyhracen osud jeho postav do zmaru, jako třeba Pucciniho hrdinové, nebo postavy z jiných oper téhož období. Jednou z nejpozoruhodnějších Mrštíkových knih zůstává "Rok na vsi", skladba lyrická, skutečná a jímavá do poslední stránky.

Významný operní dirigent

Od roku 1958 národní umělec Zdeněk Chalabala zemřel právě před čtvrt stoletím. Narodil se 18. 4. 1899, zemřel 4. 3. 1962. Už jeho matka působila jako dirigent, jeho nadání nebylo náhodné. Začal však se studiem práv ve Vídni, v Praze filosofii. V Brně u Neumanna absolvoval dirigentskou třídu, u Janáčka skladbu. Prošel potom několika funkcemi od profesora na konservatoři přes sbormistrování a založení Slovacké filharmonie, když mu bylo pouhých dvacet pět let, až k dirigování a dramaturgii a šéfování v Zemském divadle v Brně po Neumannově smrti. V roce 1936 přichází do Prahy opět jako dramaturg a zde hloubí cestu české moderně. Ač nedosáhl na vedoucí pozici dirigentskou, přece dozrál vlivem Talichových a své zkušenosti, jež mocně podbíraly Chalabalovo nadání, uplatnil opět v Brně a v Bratislavě, kam přešel z Ostravy. Dirigoval také v zahraničí, zhodnotil mnohý koncertní program, kamkoli byl pozván. Zd. Chalabala také komponoval pro klavír a orchestr, instrumentoval a upravoval skladby cizí, které většinou na svých koncertech uváděl v prvním provedení. Jeho velké dirigentské umění zůstalo zachováno i těm, kteří tohoto dirigenta mimořádně citlivě hudebně osobně již nepoznali. Na gramofonové desky nahrál opery Hubička, Čert a Káča, Šárka, Krutňava a Prodaná nevěsta která patří zatím mezi jeho nejlepší nahrávky.

Il Divino Boemo

byla nanejvýš lichotivá přezdívka obdivovaného mlynářského chasníka původem od Novotného lávky v Praze, kde se narodil 9. 3. 1737 - 250 let tomu. Za dlouhá dvě a půl století bylo objasněno více zdánlivě tajemných, jež rozhodných okamžiků komponistova života. Josef Mysliveček přišel prvně do Itálie v září 1763. Od provedení první opery v Parmě stoupala křivka jeho oblíbenosti přímo závratně. Když vystoupil v Neapoli s operou

"Bellerofonte", dostoupila míra obdivu zbožňování. Přes noc dostoupila jeho sláva vrcholu - byl miláčkem celé Itálie. Vyskytovaly se k jeho počtí dokonce oslavné sonety. Mysliveček, zván, pohyboval se jen ve vybrané společnosti, vítězil hudbou po celé jižní zemi. Zakrátko došla jeho sláva do Mnichova a znamenala sblížení s daleko mladším Mozartem. Dětsky hravý geniis okamžitě rozpoznal Myslivečkovu velikost, ba nechal se jím natolik ovlivnit, že máme odpověď na otázku, odkud se v Mozartových skladbách vzala česká lidová motivnost. V roce 1777 odjel Mysliveček znovu do Mnichova, ale ani ne po roce se vrátil do Itálie a napsal Italům zvláště Římanům, opět velice úspěšnou operu "Olimpiade". Nadšení zas nebralo konce, který se již zcela nepozorovaně blížil. V Miláně propadla na celé čáře premiéra Myslivečkovy "Armidy". V Římě pokračoval ústup ze slávy. Den za dnem ubíjen na duchu i na těle, ztrácel Mysliveček půdu pod nohama, ještě včera bezhlavě hýčkáni společností. Rozmařilost života se začínala mstít stále viditelněji a citlivěji. Mysliveček může sloužit jako typický příklad nositele slávy, jemuž stoupla do hlavy. Následky nestřídmého života těžce doléhaly na skladatelovy nervy. Když se ukázala nevyléčitelná nemoc, opustili ho i nejbližší přátelé a všichni, kdo ho donedávna nosili na rukách. Neúspěchy kvapných skladeb se v Římě množily, pro umělce z Piazza del Popolo byly mučivou a závěrečnou epizodou jeho života. Zakrátko byl u konce svých sil - zemřel daleko od vlasti, jež, jak se ukázalo, vzdávala mu poctu dočista jinak, než vznětlivá, horkokrevná Itálie. Lidsky a upřímně, tonouc v lítosti. Téměř s mateřským pochopením, jež nezná synovské viny - ovšem, dlouho po smrti. Myslivečkovu dílo znamená vlastně konec barokní komposice. Je v podstatě počátkem tvorby, známé dovršením klasiky hudební skladby, Haydnem, Mozartem a Beethovenem. Rozrostlé Myslivečkovu dílo není nikde pohromadě. Zůstává rozříštěno o brány a za nimi, vedoucími do muzeí, hudebních sbírek a do soukromí. Po celé Evropě, po celé, tak byl znám a hrán s respektem. Představte si, že skladatel Zd. Šesták našel teprve pře 25 roky jeden z Myslivečkových rukopisů na kruchtě Pachtova patronátního kostela v Citolibech u Loun. Kolik jich asi hříšně zaniklo v cizině pod označením "od neznámého skladatele". V Myslivečkově tvorbě jsou zaznamenány vokální komposice, mnoho árií, menší skladby pro chrám, kantáty, oratoria, několik desítek oper - zdá se, že měl zálibu v lidském hlase, rád s ním pracoval - a bezpočtu skladeb klavírních, symfonických a vůbec orchestrálních. Ve vlasti opatrujeme mnohé díla Myslivečkovy v Českém Krumlově, v Doksanech, na zámku Kačina, u Minoriti a v knihovně strahovské, v Třeboni, v Rajhradě, v Nové Říši i Kroměříži. Už podle vyhlášených knihoven lze soudit na vysokou úroveň, neboť na uvedených místech se shromažďovaly před ostatními kompozice cenné, pořadatelé sbírek byli na výši, jejich nároky značné. Josef Mysliveček jich napsal sta. A tu jsme před úctou, kterou Myslivečkovi věnuje rodná zem neustále. Skutečnost nezastírá ani počet vzácných fotokopí Myslivečkových rukopisů, pořízených v cizině. Do vlasti se originály nikdy nevrátí.

Současný mad'arský dirigent Zoltán Pesko který je považován za dirigenta operních objevů, nastudoval s Pražským komorním orchestrem právě operu "Bellerofonte. Co o ní sám řekl: "Myslivečkova hudba je tak nepředstavitelně krásnou a bohatou paletou,

jakou odjinud neznám. Každá árie má nejméně pět fantastických nápadů, i když by stačil jediný, žádná dvě čísla nemají týž půdorys a přesto zachovávají přísnou barokní formu. Jsem prostě okouzlen."

Sběratel lidových písní

Před 150 roky, 16. 3. 1837 se narodil známý filolog, folklorista a hlavně sběratel lidových písní. Svou činností byl velice blízký Fr. Sušilovi a Janáčkově, neboť hlavní zájem upřel na Moravu. Zasadil se také o čistotu moravských nářečí, o nichž sepsal vědecké dílo. Zastával se a jako pedagog usiloval o poctivost, sám jduce příkladem - odstraňoval nežádoucí nánosy na jednání a myšlení svých žáků, kteří stále ještě, po mnoha létech vzpomínali na svého profesora s vděkem a neomezenou úctou. František Bartoš prosadil také mnohé stavovské reformy, zejména co do nároků, kladených na vzdělavatele všech stupňů. Vzpomínali jsme ho v loňském červnu u příležitosti 80 let od jeho smrti.

Steckerův žák

Ve vánočních dnech na konci roku nám soustavně přináší hřejivou pohodu a úlevu v denní všednosti staré Steckerovy koledy. Měli bychom tedy vědět, že o jejich rozšíření se vydáním jich zasloužil jeden ze Steckerových žáků, policejní úředník JUDr. František Jan KHODL. 4. března minulo sto deset let od jeho narození. F. J. Khodl vystudoval společně s právy hudební teorii a hru na varhany. Působil pak jako varhaník u sv. Jakuba v Praze 7 let, u sv. Jiljí dvacet let a od 1919 do 1927 ředitelem akademie opět u sv. Jakuba. Byl též sbormistrem německého Katholischer Gesangvereinu, vydal tiskem monografii o Fibichovi, psal chrámovou hudbu, sbory, taneční kusy, sepsal neúplný životopis Fr. Picky a některé z jeho skladeb pro chrám instrumentoval. Jak šťastný a plný život s hudbou měl tento neznámý nadšenec, vidíte?

Dr. Miroslav Tyrš

estetik a historik, zakladatel tělocvičného spolku Sokol se narodil před 155 roky, 17. 3. 1832. Stál v popředí kunsthistorické skupiny vlastenců, příslušných generaci Národního divadla. Se Ženíškem vedl dosti nelitostný boj proti Alšovi, k ochrání podílu jednoho i druhého malíře na výzdobě Zlaté kapličky. Nebylo mu však dopřáno revidovat své příkré stanovisko - utonul náhle za pobytu v Tyrolích. Dr Tyrše skvělým způsobem portretoval Ženíšek, jehož kresba posloužila rytci Seizingerovi jako předloha pro dvoukorunovou známku, vydanou k výročí stých narozenin oslavence - je také nejznámější, ačkoliv přiložený portret, který vyvedl Švabinský děle již po Tyršově smrti, se blíží představám

sokolských dědiců blíže - vyjadřuje vnitřní založení a hrdost portretovaného.

Exilový básník a spisovatel

MILOSLAV ZLÁMAL

slaví v těchto dnech

65

narozeniny.

Na mnohá léta
zdraví, požehnání
přeje

REDAKCE
"NAŠE HLASY"

Velký skladatel a dirigent

5. března vzpomínáme výročí úmrtí Otakara Jeremiáše. Rozsáhlé je jeho skladatelské dílo, šťastné, že uchováno ve vší celistvosti. Kořeny skladatelovy rodiny dosahují mezi staré kantory ve východních Čechách a napovídají mnohé o jeho uměleckém založení. Je však rodákem piseckým, skolem patří Praze. Muzicíroval již od mládí, kdy podlehl inspiracím ze života hudebních rodičů. V kvartě vyměnil gymnasium za konservatoř, studoval hru na varhany, skladbu a soukromě hru na cello. Po nedovoleném koncertování byl z konservatoře vyloučen, ve studiu skladby však pokračoval u Vítězslava Nováka. Jeremiáš vystupoval v komorních souborech a ještě před první světovou válkou navštívil v doprovodu svého bratra Jaroslava Itálii, Švýcarsko a Německo (1913). Často vystupoval v Českých Budějovicích, založil tam pěvecký spolek, jemuž byl sbormistrem, až do 1929. Mezitím uspěl v Národním divadle s operou "Bratři Karamazovi" a v PSPU se sborovým cyklem "Zborov". Od Nového roku 1929 působil v nově utvořeném rozhlasovém orchestru. Spoluzakládal společnost Ostrčilovu a Fibichovu, po nedlouhé době pozvedl rozhl. orchestr od zábavního tělesa na orchestr se schopností předvádět díla všech směrů a dob na vynikající úrovni. Často mu vybývalo času na spolupráci s filmem. V Národním divadle se na Ostrčilův návrh uvažovalo o Jeremiášovi jako povoláném nástupci Ostrčila, ale jmenován byl Talich. Ke jmenování Jeremiáše došlo až po okupaci v r. 1945 revolučním způsobem. Nekomunistický ministr školství Jan Stránský poslal Jeremiáše na zdravotní dovolenou a do funkce šéfa opery ND jmenoval znovu Talicha, který mezitím prošel očistcem retribučních dekretů. Po komunistickém puči v únoru 1948 Zd. Nejedly okamžitě odstranil Talicha a obnovil prvenství Jeremiášovo. Politické kejkle byť nakonec vítězné a trvalé zapůsobily zhoubně na Jeremiášovy nervy a srdce. V říjnu 1949 ho v divadle (po představení Fibichova "Blanika") ranila mrtvice. Zůstal ochrnut na půlku těla. Spolupracoval však s první scénou dál jako dramaturg, vykonává rozhodující vliv na repertoár Národního divadla. V roce 1950 byl Otakar Jeremiáš jmenován národním umělcem.

Blahopřejeme našim spolupracovníkům

Josefu Hermanovi z USA,
Dr. Josefu Kalvodovi z USA
a Josefu Novákovi z Rakouska

PEVNÉ ZDRAVÍ, BOŽÍ POŽEHNÁNÍ DO DALŠÍHO AKTIVNÍHO
BOJE NAŠEHO TŘETÍHO EXILU.

Redakce "Našich Hlasů".

O MALOSTRÁNSKÉ KAMPĚ

S A. jsme byly před několika dny v Praze a už jsme nestačily poslat odtamtud vánoční pozdrav, a tak Vám teď posíláme milou Kampu. Vloni tu byl natáčen dvoudílný film "Chobotnice z druhého patra" a "Veselé vánoce přeje chobotnice". Při této příležitosti tu Barrandovští postavili tradiční vánoční trh. Stály tam vánoční stromky, kadeř s kapry, svažené červené víno atd. Kolem chodili lidé a bylo prý na nich vidět, že je jim líto, že to není skutečnost, ale pouhá filmová dekorace. Přesto Kampa zůstává plna půvabů.

Z dopisu z domova.

Vratíme se myšlenkami zpět, do oněch dávných dob, kdy první zprávy o onom kouzelném místěčku Prahy se dostaly k lidským sluchům či vidům.

Hodně a hodně vody uplynulo v řece Vltavě od té doby, kdy král Vladislav II. daroval roku 1169 pro založení chrámu, jakož i hospitálu svatojánských maltézských rytířů "kus země při Vltavě", dnešní ostrov Kampu.

Kampa, předpolí Malé Strany, je část této čtvrti, která je oddělena ramenem Vltavy a Čertovkou a která se svou specifickou povahou i zástavbou liší od Malé Strany.

Řada nábrežních topolů a vzrostlé stromy zahrad tvoří dnes hlavní přírodní kulisu Kampy, z níž vynikají dva velké objekty, postavené těsně na pobřeží Vltavy: Sovovy mlýny a Lichtenšteinský palác. Na straně k Vltavě zůstal jen nízký kamenný břeh s řadou topolů, kus vodní úpravy pod mlýnem, stará ohradní zeď, spadající přímo do vody, a také náplavka - přírodní břeh.

Strouha - Čertovka - si zachovala přírodní vzezření naprosto neobvyklé ve středu města a na konci svého toku se proměnila v "Pražské Benátky".

Prostor jižní části Kampy, sahající od zakončení vysoké zdi nábreží až k náměstíčku na Kampě, je dnes sádově upraven. Cesta od Smíchova, oddělená zdí, uhýbá kolem býva-

lého Odkolkova mlýna a dělí nynější sad na dvě protáhlé části: levou - přiléhající k Čertovce, a pravou - která sahá až ke zdi přímo nad Vltavou.

Obě strany zahrad oddělovaly až do druhé světové války zdi, uzavírající hlavní komunikaci. Zdi byly zbořeny roku 1941. Dnes tvoří Kampa krásný sad přístupný veřejnosti; rozkládá se na místě několika feudálních zahrad, a to Mnichovské, Odkolkovské (Lichtenštejnské), Nosticovské, Schonfeldovské a také na místě Vratislavské ohrady na dříví.

Jihovýchodní část zahrady podél zdi se stílnými u nábreží a u bývalého domku převozníka a u provizorní novodobé školičky tvořila tzv. dřevařská ohrada Vratislavská nebo Mitrovická.

Na druhé straně Čertovky ležela Mnichovská zahrada, která patřila ke stejnojmennému paláci na Újezdě. Severně se rozkládající území patřilo k Nosticovské zahradě, ležící na téže straně Čertovky. Obě zahrady byly připojeny ke Kampě klenutými, dodnes existujícími cihlovými mosty, pocházejícími pravděpodobně z 18. století.

Na Čertovce - původně upraveném mlýnském náhonu - stalo ve středověku na malostránském břehu několik mlýnů.

Na vlastní půdě ostrova stál již ve 14. století mlýn, po Václavu Sovovi z Liboslavě (kterému patřil v 16. století) nazvaný **Sovovský**. Od roku 1920 je budova jen torzem.

Další mlýn **Velkopřevorský**, též **Maltézský Horní**, **Štěpánovský**, **Kartouzský** nebo **Sladový mlýn**, stál již roku 1400. Mlýn má pozdně renesanční podobu, pocházející z přestavby z roku 1598; donedávna v činnosti, představuje evropsky unikát, neboť stojí ve středu velkoměsta. Má osmimetrové kolo na spodní vodu; kolo se stále otáčí, což je dnes atrakce pro turisty. Mlýnský provoz tu byl před padesáti lety zrušen a nahrazen jinou výrobou.

Mlýn Dolní, Na Hutí nebo Všehrdoický.

Mlýn patřil původně paní Apoloně, choti právníka Viktorína Kornela ze Všehrd. Zde také dne 21. 9. 1520 Viktorín Kornel zemřel na mor. Dodnes se mlýn vyznačuje krytým přístavkem s lopatovým kolem, zahrnujícím zakřivené koryto Čertovky.

Mlýn Zlomkovský, též **Maltézský**, stojí při Čertovce s menší zahradou. Uvádí se již roku 1402. Později patřil Pavlu Zlomkovi a za majitele Viléma a Petra Voka z Rožmberka byl přestavěn na renesanční letohrádek. Zahradu mlýna koupili roku 1631 jezuité, kteří letohrádek upravili pro pobyt v době moru. Po

zrušení jezuitského řádu zakoupil dům i pozemek podnikatel Adam Graf, který v roce 1775 v těchto místech zřídil taneční sál, kuželník a tzv. anglické lázně (1881), kabiny v proudící vodě Čertovky, první toho druhu v Čechách.

Po roce 1650 zde vznikla velká prádelna rodiny Wendligerovy. Objekt zakoupil roku 1810 Bedřich hrabě Nostic a připojil ho i se zahradkou ke své jizdárně. Později česká šlechta přestavěla mlýn na malé divadélko.

(Příští **Kampské domky, domy a paláce**.)

VH-JV

JOSEF PEKAŘ

*12. 4. 1870 - †23. 1. 1937

Pokračování z minulého čísla.

Světová válka odvádí Pekaře od přísné vědecké práce k práci na poli publicistiky. Zatím co Masaryk a Beneš pracují v cizině na rozbití Rakouska, Pekař chce řešit naše národní problémy v rámci Rakouska a usiluje o federativní přebudování monarchie. Pekař se domníval, zvláště po těžkých porážkách ruských, že válka skončí nerozhodně a že by nebylo moudré spálit všechny mosty po nichž by se mohlo dospět k dohodě. Tuto dohodu si představoval na základě českého historického práva jehož byl po celý život obhájcem. Ještě v roce 1917 z pověření pozdějšího ministerského předsedy Švehlý vypracovával státoprávní memorandum, které jako petice českých politických stran měla být předána císaři Karlovi u příležitosti jeho návštěvy Prahy. V řadě článků hájí české státní právo a ostře protestuje když v r. 1915 v návrhu nového státoprávního uspořádání odpadá název království českého. Paměti hodná je též Pekařova řeč k úmrtí císaře Fran. Josefa, pronesená na smutečním shromáždění české university 4. prosince 1916. Pekař tu vyzdvihuje vše čím doba Frant. Josefa přispěla k rozvoji českého národa. Všechny jeho projevy a články vyšly knižně pod názvem "Z české fronty".

Pekař dlouho nevěřil v možnost úplné české samostatnosti, neboť se obával, že likvidací Rakouska bude porušena evropská politická rovnováha. Množství malých republik vzniklých na troskách staré monarchie nebude schopno ubránit svou existenci ohroženou jak Německem ze západu tak Ruskem z východu, zvláště když v Rusku po říjnové revoluci se vlády zmocnili komunisté a

v komunismu viděl největší nebezpečí nejen pro náš národ, ale i celý svět. Naši samostatnost přivítal jako dar nečekaný, ale velmi brzo ho znepokojily některé otázky vnitřněpolitické, zejména Pozemková reforma a její radikální a nespravedlivé provádění. Otevřeně poukazuje na nespravedlnost reformy, která pod pláštěm kriv spáchaných prý po Bílé Hoře postihuje i tu část šlechty která vždy zachovala věrnost národu, zatím co továrny různých poněmčelých továrníků, sloupy našeho Německví, zůstaly v původních rukou.

V posledních letech svého života odvrací se Pekař od otázek běžné denní politiky opět k otázkám našich dějin. Zatím co jeho studie k výročí bělohorské bitvy nese stopy nadšení z dosažení samostatnosti "Tři kapitoly o sv. Janu Nepomuckém" jsou rozhodnou obranou tohoto národního svátce a zároveň nám otevírají dveře k bližšímu poznání české barokní kultury.

Posledním velkým Pekařovým dílem je čtyřsvazková práce "Žižka a jeho doba". Jádrem knihy je pojetí Žižkovy osobnosti. Pekař se ve svém pojetí rozchází s pojetím Tomkovým, který přičítal Žižkovi střizlivou umírněnost a státnickou rozvahu a přibližuje se pojetí Frant. Palackého, který viděl v Žižkovi tvrdého a ukrutného fanatika, prostého jakékoliv moudré rozvahy a státnického rozhledu. Pekař neupírá Žižkovi ani dějinné ani vůdcovské nebo mravní velikosti, ale soudí, že spolu s Táboři měl svrchovaně neblahý vliv na vývoj veřejných událostí v Čechách, že vehnal český národ ve své většině ochotný k smírnému řešení sporu s církví, do

nerozumné revoluce, která měla pro náš národ neblahé následky.

Na okraji díla o Žižkovi a jako ohlas předválečné studie o Masarykově české filosofii, vznikla Pekařova studie "Smysl českých dějin". Pekař tu vysvětluje a zdůvodňuje základní pojetí českých dějin. České dějiny se mu nejeví jako Palackému "dilem v základě autonomního českého vývoje", ale v tom, že ráz toho vývoje je určován především vlivem, vzorem, úsilím a duchem západní Evropy. Zamítá představu, že by jednotliví národové byli nositeli určitých idejí, tvořících smysl dějin, že "český národ od počátku až do 17. století byl nositelem jednoho a téhož programu", jež Palacký viděl v myšlence demokracie. Naopak soudí "že každá doba má svou duši, svůj životní princip tvárný, svůj, lze říci světový názor anebo svůj smysl." Tento rozdílný charakter jednotlivých období lze nejlépe vystihnout názvy z dějin umění. Dělí tedy české dějiny na dobu románskou, gotickou, renesanční, barokní, klasičskou a romantickou.

Vedle doby ducha, uznává i působení jiných faktorů na náš dějinný vývoj. Za nejdůležitější pokládá myšlenku neb vědomí národní, naši polohu mezi Němci a Maďary, působení dějinné tradice v pozdějších generacích, náhodu a t. zv. český koeficient t. j. schopnost českého prostředí zaničit se za pravdu a být se za ni až do obětování všeho. Odmítá názor, že pěstuje "historii pro historii" a naopak žádá, aby historie byla učitelkou života, ovšem "historie poznána v pravdě její".

Pekařův význam značně překračuje kruh jeho práce vědecké a učitelské a jeho hlas je slyšen i v zásadních otázkách tehdejšího veřejného života. Nepřekvapuje tedy, když v r. 1935 nemocný Masaryk se vzdává presidentského úřadu, konzervativní strany, zejména strany agrární, zneklidněné kandidaturou již

tehdy málo oblíbeného ministra zahraničí Dr. Beneše, snaží se získat Pekaře pro kandidaturu na presidentský stolec. Bohužel, zákeřná choroba která se již začínala projevovat a úbytek duševních sil, nedovolilo Pekařovi tuto kandidaturu přijmout. Pekař odmítá jak z důvodů zdravotních, tak i osobních. Za necelé dva roky 23. ledna 1937 umírá.

Spor o jeho osobu a jeho dílo tím však nekončí. Pekař je mezi našimi historiky zjevně tak oslnivým, že ani komunistické dějepisceví ho nemohlo opomenout a nezaujmout k jeho dílu své marxistické stanovisko.

Pro komunistického dějepisce jsou Pekařovy dějiny hlavním pramenem reakčních názorů v našem dějepisceví. Pekař prý se pokoušel, proti pokrokovým tradicím, které našemu národu byly hlavní oporou v jeho osvobozovacích třídních bojích, postavit tradice reakční a dekadentní. Podle Jana Pachtý, Pekař prý svým spojenectvím s reakčními kruhy naší buržoasie, které připravovaly mnichovskou kapitulaci a vpád Hitlera do našich zemí, není ničím jiným než důsledkem činnosti Pekařovy, který ještě před svou smrtí, vyslovil svůj pozitivní názor na vznikající nacistické hnutí a tomuto razil cestu k opanování naší vlasti. K těmto nesmyslným tvrzením Pachtý není třeba žádného komentáře.

Pekařovy spisy v současném Československu vydávány nejsou a jsou širší veřejnosti málo dostupné. Věříme však, že přijde čas kdy dílo Josefa Pekaře bude znovu vydáno a tak se dostane široké veřejnosti možnost poznat jeho myšlenky. Z jeho díla nechceme dělat nějaké dogma jak se toho kdysi dožadovali starovlastenci pro dílo Palackého. Dějiny se musí psát vždy znovu. Mnoho Pekařových názorů chápeme dnes jinak a mnohé z nich ještě opravíme. To však nijak nezmenší jeho význam a příští generace historiků se k němu budou vždy vracet.

Toronto, 12. 2. 1987

Dr. M. Vítala

K (všemi) mastmi mazané politice pretorijských signatářů

Krajané v Pretorii uspořádali Československý reprezentační ples - v pořadí již třetí. Tentokrát pořadatelé přidali i vkusnou kulturní vložku: volbu "Miss Czechoslovakia 1986".

Volba královny krásy je a byla v Československu tradicí. Volbou tou jsme se dokázali povýšit nad omezenou provinciálnost i bývalých plesů baráčeknických. Vzpomeňme také Formanova uměleckého ztvárnění podobné kulturní vložky při plesu hasičů, ve filmu "Hoří, má panenko". Je hezké, že si tyto tradice dokážeme udržovat i v těžkých podmínkách exilu.

Pretorijský Našinec se aktivně zapojil do příprav, provedení a vyhodnocení této kulturní události. Redaktor Troják (signatář vídeňské petice) nejen zaslal plesu mnohá čísla známého měsíčníku, ale zmobilizoval i své četné dopisovatele. Obzvláště bratr Stikarovský, prezident Hložek (signatář vídeňské petice) a místostarosta Majer nezklamali (ani Veselý "petici" nepodepsal). Těž dámy (jak je redaktor Troják nazývá), Milada Chvátalová a Dáša Jakubičková, prospěly svými důkladnými rozbory celé věci. A to množství obdržných dopisů prostě uveřejněno býti nemohlo: "Asi by vás nepotěšilo zjištění, co a jak lidé dovedou vtvrhnout na papír!" píše za vše zodpovědný redaktor Našince.

Miss Czechoslovakia pro rok 1986 je tedy sl. Světlana Vajdaková. Gratulujeme, Světlanke!

Původní vítězkou soutěže byla sice sl. Trudie Stikarovská, ale ta musela být nakonec diskvalifikována z technických důvodů: nebylo jí ještě šestnáct, neumí česky a její maminka je Afrikánka. Pravidla však jsou pravidla! Prezident Hložek to řekl za všechny: "Však rok se s rokem sejde, uběhne jako nic a Trudy (tedy Trudie) se může pokusit o štěstí znovu."

Místostarosta Majer byl ve svém plesovém referátu spíše tajmený a velmi stručný: "Těsně před půlnocí byla zvolena Miss Czechoslovakia." Ještě lépe vystihl reprezentační atmosféru plesu: "No a úplně na konec

-i ta fačka padla, takže jsme to měli jako doma ..." píše místostarosta.

Bratr Stikarovský měl nejdelší referát: byl nakonec hlavním (i když ne zdaleka jediným) dopisovatelem Našince a diskvalifikovaná královna krásy Trudie je jeho céra.

Stikarovský píše, že: "... česká řeč není favorizní disciplínou (on opravdu takhle česky píše) československých děv ..." a vtipně upozorňuje na ryze chebský přízvuk jedné z kandidátek: "Tópry den, mílý pšátelě ...". Trudie naopak mluví výtečnou angličtinou a je dcerkou českého táty a afrikánské maminky.

Trudie musela být úchvatná. Bratr Stikarovský popisuje sílu svého zážitku takto: "... říkal jsem si v duchu - stůj trochu blběji, jako tam ta Máňa nalevo, jak neví co s rukama - ale ona ne, nožku povystřčenou, hlavu nahoru do mírného profilu, ruku v bok, - kde se to naučila mrška jedna."

Samozřejmě, že ta "Máňa nalevo" má také maminku a tatínka a ta s tím chebským přízvukem podobně. Paní Chvátalová správně podotkla, že i když Trudie dosáhla 38 bodů, ta "Máňa nalevo" měla 37 bodů a ta třetí v pořadí 36 bodů. Vo bod! Ano, tak těsně vyrovnané máme řady našich dnešních děvčat!

PRETORIA

Paní Chvátalová dále poukázala, že: "Také celá vlastní volba Miss Československo i plesu byla fraška. Tak, jak narychlo posbírali děvčata, posbírali i porotce. Dva z nich, shodou okolností, seděli s panem Stikarovským u stolu." Obecnou popularitu bratra Stikarovského nám potvrzuje i za vše zodpovědný redaktor Našince: "Byl jsem u toho seděl jsem s rodinou Stikarovských u stejného stolu, není pravda, že s ním seděli dva členové poroty ..."

Ta narážka na "rychlé posbíráni děvčat" se vztahuje k faktu, že místo tří již dříve vybraných finalistek se na volebním podiu z ničeho nic objevilo dalších pět finalistek,

mezi nimi i Trudie (tedy Trudy).

Bratr Stikarovský pak seznámil krajanskou obci s detaily vlastní diskvalifikace: "Čestná stuha 'Miss Czechoslovakia-SA', byla předána bratru Jiroutovi, který ji dal slečně Vajdakové, zvolené na druhém místě." Předání stuhy bratru Jiroutovi bylo jistě správné. Nikdo si ji nezaslouží více. Napsáno je to také moc pěkně.

Paní Jakubičková se zase hořčila nad tím, že br. Stikarovského plesová reportáž poskytl tak málo omluv "... za 'pošetilé' jednání, zato hodně napadání druhých soutěžících, jejich zatrpklých maminek a tatínků, ostatních návštěvníků, osočování z ožralosti, chorbé závisť a malosti, a aby článek dostal nádech vlastenectví, skončil připomínkou srpna 1968."

Ve skutečnosti bratr Stikarovský o srpnu 1968 napsal: "Měli bychom se zamyslet nad tragickou chudokrevností charakterového profilu jisté ssedliny našeho národa, která umožnila vpád azýjských hord do naší vlasti. Která se nechtěla prodat vlastní hroudu programotným knechtům, aby pánství šedé průměrnosti zůstalo zachováno. Je trpké pomyslení nacházet podobné zjevy v našich exilových řadách. Jde z toho tak trochu strach. Protože nikdo nedokáže předpovědět, kde končí hranice závisťivosti posedlosti tohoto druhu lidských specií."

Krásná slova - silná slova. Slova to plná pochopení, porozumění a snad i smyslu pro český jazyk. Jak si to vůbec mohou někteří krajané brát na sebe? Či dokonce spojovat to s neúspěchem Trudie?

Zodpovědný redaktor Troják potvrzuje: "Jsem rád, že Jindra (tedy br. Stikarovský) umí a že píše do Našince". Redaktorská charakterizace složité osobnosti bra. Stikarovského až drtí svojí chlupskou upřímností: "Jindřich je zvláštní člověk: být bezejmenným kazníkem v jeho krámu, měl bych možná pocit, že dostanu každou chvíli fačku".

Pan Troják však také "umí": "Zaráží mě, kde vzala paní Chvátalová přesnou informaci o počtu získaných bodů u prvních třech děvčat, když nikde to zveřejněno nebylo?!" Toto by jistě zarazilo i kolik.

Jeho redaktorské potřásání hlavou nad diskvalifikací patnáctileté, anglicky mluvící, česko-afrikánské dívky z Pretorie je upřímně náruživé. Jen v Jižní Africe lze vyjádřit rozhořčení nad rasovou nenávistí tak, aby to sedělo jako přísůj. Redaktor Troják, ve víru své vlastní interpunkce:

"I v chlévském žargonu některých plesov-

níků a okamžité ochoty jiných, v procentech vypočítával, kolik české krve proudí v Trudičských věnitých cévách. A zastýděl jsem se, ani Němci za války takhle podrobně neuměli vyčíslit čistotu rasy u položida (sic). Proto jsem článek pana Stikarovského s klidným svědomím otiskl."

Paní Jakubičkové svědomí je ale neklidné: "Nevím, proč jsme nemohli číst i názory druhých, když redakce Našince obdržela řadu dopisů. Některé snad nebyly podepsány. (takové čtu v Našinci často), asi proto, že kdyby se do nich Jindřich (br. Stikarovský) 'obul', dostalo by se mu slyšení na několika stránkách, ale jak je vidět, tohoto privilegia není dopřáno všem."

Pan Troják: "A přitom bychom měli mít docela jiné starosti, mnohem závažnější. Škoda ..."

Paní Jakubičková: "Škoda, že Našinec jde do světa, protože teď v jiných zemích mohou s politováním konstatovat, že divčí, opravdu československá mladá generace v JAR dosahuje šedého průměru."

Paní Chvátalová: "Je z toho ostuda jen na stránkách Našince, ale mohla z toho být ostuda mezinárodní. Nebo snad neměl pan Stikarovský v úmyslu poslat Trudy na soutěž o Miss Carnival International?"

Takové obavy jsou opravdu zcela zbytečné. Carnival International již byl a Našinec již uvádí "reportáž" zbrusu novou: reportáž neúnavného místostarosty Majera, který moudře píše: "... naše Světlana Vajdaková se umístila mezi prvními deseti."

A také: "Pan starosta města - prof. H. Rudolph - se vyjádřil v privátním rozhovoru: "... to jsem nevěděl, že máme v našem městě Čechoslováky!"

Tedy to tedy víte, pane starosto. A ví to celý svět. A to je jen začátek, to ještě nic není. Počkejte si na čtvrtý reprezentační ples a na Miss Czechoslovakia 1987!

Místostarosta Majer to vyjádřil snad nejlépe: "Myslím si, že toto je fórum, na kterém se lze ukázat jihoafrické veřejnosti jako československý národnostní celek (sic), což pretorijské - do roka a do dne na shledanou na CARNIVAL INTERNATIONAL 1987 v Johannesburgu."

Lze jen doufat, že pretorijské si výzvu místostarosty Majera vezmou k srdci a nebudou naslouchati zlým jazykům, kteří tvrdí, že místostarosta Majer ještě nemá dost a chce i nadále provokovat pretorijskou veřejnost.

Nuž pretorijské, do roka a do dne ...

-M. Z.-

Dopis z okupovaného Československa

JEDNOTKY OKUPAČNÍ ARMÁDY ZVOU OBYVATELE NA ZVLÁŠTNÍ PŘEDSTAVENÍ pořádané v rámci Československo-sovětského přátelství v době své návštěvy v ČSSR s názvem:

KONTRAREVOLUČNÍ KEJKLE A PIKLE V ČSSR (aneb Alibaba a pětsettisíc loupežníků.)

Osoby a obsazení

Solisté: generálové Jakubovský, Pavlovský a Ivanov - zasloužili umělci SSSR.
Balet: Bilák, Kolder, Indra.
Provazolezci a kejklíři: Agentura Tass.
Kulisy: Gomulka, Živkov, Kadár.
Náповěda: Walter Ulbricht.
Obsluha propadlíšt: Antonín Novotný.
Zvukové efekty: bratrské armády SSSR, BLR, MLR, PLR a NDR.

STRUČNÝ OBSAH HRÝ:

Vidím město rudé z jehož slávy hov.. zbudě, nad ním hvězda pěticipá, pod ní národ český chcípá. Lidé buďte z ocele, brzy se to po....
Hlavy duté, srdce kruté, duše černé, zuby žluté, mundur, helma barvy trávy, tupý pohled stelné krávy, ruce rudé od krve a to není poprvé, to je obraz barvitý sovětského bandity.

Co se člověk namluví, nežli vola přemluví. Proto drž se moji rady, k Ivanům se obrať zády neboť v hlavě hovězí nic dobrého nevězí. Kéž by noha Jana Husa do pr... kopl Rusa.

PŘESTÁVKA

Al Capone v rubášce nebo hordy Mongolů ve střední Evropě.

Výstava bytového zařízení:

Otep slámy na spaní
jeden nočník na sr...
čtyři židle ze dřeva
na zdi obraz Brežněva.

ZAKONČENÍ:

Účastníci provolávají hromadně:
"Se Sovětským svazem na věčné časy!"

VELIKONOČNÍ BLAHOPŘÁNÍ:

Vidím zemi malou rudou
značně vyžranou a chudou,
nad ní hvězda pěticipá
pod ní český národ chcípá,
kož by noha Jana Husa
do pr... kopl Rusa
aby zas ta země malá
strdím, mlékem oplývala.
Po lednu dopředu, po srpnu zpátky,
hov.. je k dostání,
příjemné svátky.

-x y-

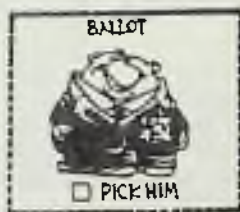
MADO

PEKAŘSTVÍ

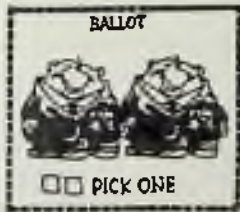
MANŽELÉ MILOSLAV A ANNA

Malečkoví

odcházejí po mnohaleté nepřetržité práci na odpočinek.
Všem svým zákazníkům děkují za dlouholetou přízeň.

OLD
SOVIET
DEMOCRACY

NEW
SOVIET
DEMOCRACY

Nové pojetí demokracie Michalem Gorbačevem ...

Další perla ze světa zkratek

Malíček asi užla dopisovateli torontského deníku "Globe and Mail" Michaelu Valpy, a to, že hlavní stan CUSO (Canadian University Service Overseas) v mozambičském hlavním městě Maputu se nachází na Avenida Karl Marxe. CUSO je NGO (Non-Governmental Organization), nevládní organizace, těžce závislá na penězích daňových poplatníků. Podle výroční zprávy CIDA (Canadian International Development Agency) 1984-85, str. 69, obdržela CUSO od CIDA \$ 17.14 miliónu, v roce před tím \$ 16.36 miliónu a v r. 1982-83 \$ 14.14 miliónu. Kolektivismus a marxistická diktatura učinily však z této bývalé portugalské kolonie dojnou krávu. 28. října m.r. byla v Maputu Monique Landry, státní ministrka pro věci zahraniční a kabinetní ministrka ve vedení CIDA; zastupovala tu Kanadu na pohřbu Samory Machela. Při té příležitosti zaskočila do kanceláře CUSO, kde ji požádal o více pomoci. "Vezměte s sebou tento vztek zpátky do Ottawy. Mozambique pomoc potřebuje."

(Globe and Mail, Jan. 16, 1987)

KAROL herbár

Kostihoj lékařský -
Symphytum officinale

Kostival lékařský - comíry
Už samotný název této vynikající rostliny hovoří, odkiaľ jej meno pochádza. V herballistike je známa tým, že zmierňuje bolesti kĺbov, šli-

ach i svalstva, napomáha hojenie pri zlomeninách, lieči po infarkte i opuchliny. Podporuje hojenie rán, osoží pri chronických zápaloch dýchacích ciest, tuberkulóze, žalúdočných vredoch i dvanástorníka. Čajový vývar sa užíva na obklady alebo vymývanie akútých zápalov na pokožke, ekzémov, vredov a hnisavých rán. Kostihojová tinktúra pomáha pri potieraní d'asien liečiť paradentózu, masážami a potieraním tinktúrou dajú sa dobre odstrániť revmatické bolesti svalov a iných častí tela a tiež bolesti amputovaných končatín.

Koreň, tejto rastliny v čaji sa dá použiť pri chrení krvi, pri rôznych poraneniach i úrazoch, ďalej pri črevných katároch a poruchách močových ciest a pri ženských choro-

Poznáte túto bylinu?

Informácie:
KAROL ŠIMONOVIC
535-1407

oticky, ďalej horčičný olej a minerálna látka, zejména mnoho draslíku. Šťáva ze syrového i kysaného zelí má příznivé účinky na stěvní mikroflóru svými antibiolyticky působícími látkami.

A. Cheney r. 1942 nově objevil, že vředovou chorobu lze u člověka rychleji vyléčit podáváním určitých potravin, z nichž nejlepších výsledků bylo dosaženo po šťávě z hlávkového zelí. Hypotetický faktor, u něhož byla prokázána protivředová účinnost, byl nazván Vitamin U (vřed se totiž latinsky jmenuje Ulcus). Uvádí se, že tato látka snižuje sekreci žaludeční sliznice k různým škodlivinám, jež narušují její celistvost.

Náš známý odborník Dr. S. Hejda, se nedávno ve své velmi obsažné přednášce na téma "Rakovina a výživa" zmínil mj. též o velkém významu zeleniny a ovoce pro naše zdraví. Zdůraznil zejména, že vláknina z těchto rostlinných potravin dává stěvnímu obsahu zvýšený objem, který více roztahuje celou trávicí trubici a tím ji podněcuje k rychlejší peristaltice. Stolicí vředy obsahuje karcinogeny, které jsou při rychlejší pasáži stěvem ve styku se stěvní sliznicí po kratší dobu, a tím je také podstatně zkráceno jejich nepříznivé působení na ni. Dále je třeba zdůraznit, že potrava s velkým množstvím vlákniny obsahuje tyto karcinogeny ve zředěnější podobě než při malém množství stolice, a tím je proto jejich působení slabší, protože sliznice je vlastně v kontaktu se stěvním obsahem o nižší koncentraci karcinogenních látek. V odborné literatuře se jako zvláště doporučované druhy zeleniny uvádějí: zelí, kapusta a růžičková kapusta. V každém případě se vyplatí pěstovat tuto zdravou zeleninu i nám.

PRVNÍ MODEL
AUTOMOBILU POSTAVIL
Ferdinand Verbiest. Model
měřil dvě stopy a byl autorem
popisán v rozpravě Astrono-
mia Europea v roce 1668.

Orientace podle hvězd

Odborníci jednoho z vědeckých středisek ve Vancouveru vypracovali projekt neobyčejného planetária. Nebeská klenba se tyčí nad akváriem ohromných rozměrů. První pokusy přinesly zajímavé výsledky. Do akvária byly vpuštěny ryby takových druhů, které provádějí sezónní migrace. Odborníkům se podařilo zjistit, že tyto ryby se orientují v mořských prostorech podle hvězd. I v akváriu, když si ryby zvolily směr, plavaly přesně "podle kursu". Vědci se však snažili odvrátit je od směru jejich cesty tím, že otáčeli umělou nebeskou klenbou. Obyvatelé mořských hlubin však vždycky neomylně našli svou hvězdu...

DESET TISÍC stehů za minutu udělá nový šicí stroj, vyrobený v Japonsku. Protože se při tak velké rychlosti nutně zahřívá tkanina a mohlo by dojít k jejímu poškození, nebo dokonce vznícení, je šicí stroj ochlazován speciálním chladicím systémem. Přesně propočteným nastavením držáku jehly se značně zvýšila i probíjecí síla jehly, takže je možné sešít i silné materiály. Nový stroj zaručuje vysokou kvalitu švu a vylučuje možnost přetržení nitě.

POLE ZELÍ

U Kláštera pole samý zelí, já tam po něm hledal potěšení, celý jsem poléčko vobešel, potěšení jsem tam nenašel.

DIVADLO POÉZIE a malých foriem

ČTYRY ROČNÉ DOBY

Metamorfózy prírody videné očami básnika a objektívom fotografa.

21. MARCA - BŘEZEN 1987 o 8:00 hodine večer
V SPOLOČENSKEJ HALE KOSTOLA SV. PAVLA
1424 DAVENPORT ROAD, TORONTO
(Západne od Dufferin Street.)

Ďakujeme Vám za Vašu priazeň.

KINHA TOMÁŠE BATE, ZAKLADATELE ZLÍNA
"ÚVAHY A PROJEVY"

JE V PRODEJI U:
INTERDYNE INC., 117 West Street, Jonesville,
Mich. 49250 USA. Cena včetně poštovného \$ 11 US.

MORAVIA PRESS LTD., 2098 Dundas Street West,
Toronto, Ont., Canada M6R 1W9. Cena \$ 14 Can.

Zelí - zelenina i lék

Máme k dispozici bohatou dokumentaci o tom, že zelí je nejstarší dosud kultivovaná zelenina, přý se pěstuje už přes 4.000 let! Jeho pravlastí byla pouť západního Středomoří a Atlantiku. Prokazatelně bylo zelí známo starým Egypťanům, kteří mu dokonce přisuzovali božskou moc a stavěli mu oltáře. Zmínky o něm nacházíme i v řecké mytologii. Ovšem podrobněji se o zelí dovídáme až z římské literatury, z níž si ověřujeme, že všechny kulturní košťáloviny pocházejí z původního planého druhu brukve zelné (Brassica oleracea L.) a že starověké odrůdy zelí nevytvářely hlávky a konzumovaly se

pouze jednotlivé listy. V antice bylo zelí využíváno zpočátku jen jako léčivá rostlina, která posilovala tělo a činila je odolným, pomáhala proti vředům a dokonce přý i proti morové nákaze. Ze 14. stol. máme zprávy, že se na větších plochách pěstovalo zelí, které tvořilo hlávky. V 16. stol. bylo jeho pěstování tak rozšířeno, že zelinářské zahrady se nazývaly zelné, poněvadž tato kultura převažovala. Ke konci středověku se už převážně využívalo zelí jako zelenina, zdravá potravina. Má totiž vysoký obsah vitamínů C, B* U, provitaminu A (karotenu), aminové - síru obsahující kyseliny, které působí antibi-

Blahopřejeme

Jak jsme se dozvěděli, proběhla tohoto týdne schůze místní odbočky SVU Toronto, na které padla dvě závažná rozhodnutí.

Prvním rozhodnutím bylo odstoupení Dr. M. Vituly z jeho funkce předsedy místní odbočky SVU v Torontě.

Druhým zajímavým rozhodnutím je zvolení nového předsedy místní odbočky, kterým je mladý exulant Karel Hampel.

Odstoupivšímu předsedovi Dr. M. Vitulovi, který je zároveň místopředsedou zastupitelstva České světové unie za jeho krajanskou práci v rámci SVU upřímně děkujeme. - Karlovi Hampelovi naopak přejeme v jeho nové aktivitě mnoho úspěchů a hodně porozumění ze strany jeho spolupracovníků.

Za Českou světovou unii
Jaroslav Čapek

ONTARIO SUMMER EMPLOYMENT PROGRAM

Zaměstnavatelé!

Zaplatíme Vám \$ 1.25 na hodinu, když zaměstnáte v létě mladého člověka!

Volejte
zdarma!

1-800-387-1290

V Torontě: 585-7399

Ontario
Minister, Hon. Gregory Sorbara
Premier, Hon. David Peterson

Ministry of Skills Development

Recepty pro naše hospodyňky

POLÉVKA Z UZENÉHO KOLENA A ZELÍ:

1 uzené koleno, 1 a půl litru vody, 40 g sádla, 1 cibule, 500 g kysaného zelí, 1 brambor, 200 g hrachu, špetka pepře, sůl. Uzené koleno zalijeme vodou a zvolna vaříme doměkka. Na sádle osmahneme rozkrájenou cibuli, přidáme zelí, strouhaný syrový brambor a chvíli dusíme. Předem namočený hrach uvaříme doměkka. Do procezeného vývaru z kolena přidáme cibuli se zelím a bramborem, hrach, okořeníme, osolíme a vložíme nadrobno pokrájené maso z kolena. Podáváme s chlebem.

VEPŘOVÁ PEČENĚ NA SMETANĚ:

70 dkg libového masa z kýty, 5 dkg másla, 4 dkg slaniny, 3 lžice hrubě pokrájené zeleniny: celer, petržel, mrkev, sůl, pepř, 1 cibule, vrchovatá lžice hrubé mouky a čtvrt litru kyselé smetany.

Maso posolíme, popepříme a prošípkujeme slaninou. Na tuku osmahneme pokrájenou zeleninu, přidáme cibuli a maso na ní prudce opečeme. Pak podlijeme a dusíme, později maso opečeme v troubě. Hotové maso vyjmeme, šťávu přelijeme i se zeleninou do hrnku, v kterém jsme rozkvedlali smetanu s moukou, a za stálého kvedlání svaříme do zhoustnutí. Hotovou prolisujeme a přidáme maso.

Příloha: knedlíky, bramborové krokety; kompoty, zvláště brusinky.

ZELNÉ ZÁVITKY (Golombki):

16 zelných listů, 500 g mletého masa (vepřové, hovězí), 1 šálek nevařené rýže, 2 cibule, 1 jablko, sůl, pepř, pod závitky malá miska plná jemně nakrájeného zelí, 1 jablko, 3 cibule, půl šálku rostlinného tuku, 2 lžice citr. šťávy, 1 lžice octa, 1 lžice medu, 1 lžička cukru, případně velký tenký plátek hovězího masa (asi 250 g), sůl.

Zelné listy oddělíme, čistě vypereme a zalijeme vařící vodou. Asi 10 min. je mírně vaříme, až jsou měkké a je možno je dobře zavínovat.

Připravíme náplň:

Mleté maso spojíme s drobně nakrájenou cibulí a jablkem, osolíme, opepříme a směs rozdělíme na 16 zelných listů. Každý list zavínáme, po stranách konce přeložíme dospod pod závitky. Pokud k mletému masu přidáváme syrovou rýži, zavijeme "golombki" jen volně, rýže nabude. V kastrole rozpustíme rostlinný tuk nebo olej, nasypeme na něj drobně nakrájené tři cibule, jemně krájené zelí z misky a nahrubo nastrouhané jablko. Na tento základ položíme rozklepaný plátek hovězího masa a vše zalijeme trochou vařící vody. Na plát masa rozložíme těsně vedle sebe zelné závitky, kastrol zakryjeme pokličkou a na velmi mírném ohni pokrm hodinu dusíme. Pak k němu přidáme citr. šťávu nebo ocet, med, cukr a znovu zakryjeme pokličkou a dusíme ještě půl hodiny. (V Maďarsku přidávají hned zpočátku dušení malou plechovku rajčatového protlaku, použije se pak méně octa či citr. šťávy.) Závitky rozdělíme na jednotlivé porce, ke každé přidáme kousek hovězího masa a přiměřenou část dušeného zelí s cibulí a jablkem ze základu. Podáváme bez přílohy nebo s plátkem tmavého chleba.

ZELNÉ ZÁVITKY PLNĚNÉ ZELENINOU:

Náplň do závitků - 4 větši cibule, šálek rýže, hrst omytých rozinek, pepř, petržel, sůl, příp. trochu bílého vína.

Cibule se drobně pokrájí a dusí na tuku, pak se smísí s rýží, osolí, přidají se rozinky, petržel. Tuto náplň zavínáme volně do připravených zelných listů (viz první předpis). Strany závitků se přehnou dospod a závitky se urovňají na dno kastrolu v

němž jsme dusili cibuli, zalijí buď jen trochou osolené vody nebo směsí z vody a přírodního nesladkého vína. Dusíme mírně pod pokličkou ne více než 30 min. Mohou se podávat i studené, přelité kysanou smetanou nebo jogurtem.

MAKOVÝ DORT:

3 vejce, 70 g cukru, špetka mleté skořice, citronová kůra, 70 g máku, 70 g vlašských nebo liskových ořechů, 20 g čokolády k vaření, tuk a mouka na formu.

Žloutky utřeme s cukrem do pěny a okořeníme skořicí a citronovou kůrou. Jemně umletý mák smícháme s ustrouhanými oříšky a se strouhanou čokoládou a střídavě se sněhem z bílků vmícháme do žlutkové pěny. Upečeme ve vymazané a vysypané dortové formě. Vychladlý dort prořízneme a promažeme pikantní zavařeninou. Povrch polijeme citrónovým ledem nebo jenom pocukrujeme.

SKOTSKÝ ČAJ:

4 dl čaje, 2 dl whisky, med, šlehačka.

Horký čaj slijeme s whisky, podle chuti osladíme medem, ohřejeme, ale nevaříme a slijeme do malých šálků. Ozdobíme čepičkou šlehačky.

Na svatého Řehoře, líný sedlák, který neoře ...

Úsměv

Mám rád lidi, kteří se usmívají. Sami pro sebe i pro druhé. Je to vzácná vlastnost a znamení vnitřní pohody, pokud to ovšem není úsměv zlý, uštěpačný nebo pohrdlivý, při kterém se koutky úst stáhnou dolů a po doličkách ve tváři není ani stopy. Úsměv je prý něco, co nedokáže žádný tvor na světě než člověk. Alespoň se to tak tvrdí, ačkoliv nevím - vy jste ještě neviděli psa nebo kočku, kteří se usmívali? Jen si všimněte, jak tato domácí zvířata, možná stálým stykem s člověkem, mají ve svém pohledu rysy úsměvu, zvláště když provedete něco nekalého. Nebo když se s vámi mazlí, když si hrají, když svého lidského přítele vítají z daleké cesty. Jenže to není ono. Člověku je dáno, aby se

usmíval i jen tak, sám pro sebe. Protože třeba mysli na něco pěkného, protože se dokáže odreagovat od rozkopaných ulic, od znečištěné řeky a kraje, nad nímž se vznáší opar z automobilových výfuků. Protože je mu dáno vidět krásu a půvab i tam, kde je jich pořádku. Zlobní lidé obvykle nemají rádi své bližní, kteří se usmívají. Je jim, jakoby se usmívali nad nimi, nad jejich malichernými touhami a snažením, nad jejich egoistickým uspokojením. Znal jsem malého člověka, který nesnášel kolem sebe úsměvy, protože v každém viděl posměch nad svou malíčností, kterou považoval za velikost. Přesně podle G. B. Shaw, který řekl: "Vážný je jen malý člověk, který chce být velký". Ale proč by se lidé nemohli usmívat jen tak, pro sebe, protože jsou rádi na světě? Protože stojí za to žít? Proto já mám nejradyší úsměvy vrásčitých tváří, lidí kteří své už prožili. Je v nich celá moudrost života.

(mč)

Člověk a počasí

Děšť, sníh, slunce, vítr, výkyvy atmosférického tlaku působí velmi výrazným vlivem na náladu a celkový stav člověka, na jeho zdraví. Přestože nebyla až dosud navázána úzká a soustavná spolupráce mezi meteorology a lékaři, zkoumání vlivu počasí na stav lidského zdraví započalo už dávno. Už ve 4. století před naším letopočtem zkoumal "otec lékařství" Hippokratés reakce člověka na meteorologické jevy. V naší době byla zjištěna zejména vzájemná závislost mezi meteorologickou situací a dopravními nehodami. Jak zjistil Meteorologický ústav v NSR, určité

meteorologicko-klimatické jevy vyvolávají značné zpomalení reflexů u řidičů dopravních nehod. Příslušníci švýcarského dopravního inspektorátu prováděli výzkumy podobného rázu a zjistili, že počet automobilových havárií vzrůstá o 21 procent při silném vzestupu atmosférického tlaku o 23 procent při vpádu studených větrů a o 56 procent při náhlém a značném zvýšení teploty vzduchu.

I největší lenoši dokáží jlné-mu vykopat pořádnou jámu.

Lež má sice krátké nohy, ale dovede na nich velice rychle utíkat

Je zajímavé, že nejvíce se roztroubí ty věci, které se říkají šepem

Lepší, když vám teče do bot, než být úplně na suchu

Co se v mládí naučíš, ve stáří už nebudeš potřebovat

KNIHA MIROSLAVA LUKÁČE

"O lásce se stálým zřetelem ke skutečnosti"

JE UŽ V PRODEJI ZA \$ 7 PLUS POŠTOVNÉ

MORAVIA PRESS LTD.,
2098 Dundas St., W., Toronto, Ont., Canada M6R 1W9

Přišla skúsená kaderníčka
NAĎA LAZARČIKOVÁ Z BRATISLAVY
účastníčka medzinárodných súťaží
v krasočesani vlasov
pracuje v novom salóne
KAROLA ŠIMONOVICA

Pánske, dámske strihanie a úplná úprava vlasov.
Trvala od \$ 20.00 vyššie.

Miérne ceny, predaj kozmetických a herbálnych
čajov a výrobkov.

Brezovú vodu na vlasy, šampony atď.

20 RONCESVALLES AVE., TORONTO
(Severne od Queen Street West na západnej strane.)

KAROL ŠIMONOVIC

VOLAJTE: 535-1407

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštevy príbuzných z Československa
a cestování kamkoliv na světě
vám vybavíme k vaší spokojenosti.

Volejte nebo pište:
(416) 921-8945
921-3721

Dana Nohavica
Manager

MILAN MIKES

Commercial - Residential

R. R. # 4,
Orangeville, Ontario
519-941-1935

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 Spadina Avenue, Toronto, Ont. M5S 2J2
(roh Spadina a Bloor) Tel.: (416) 925-0557

Dlouhodobé vklady

1 rok	7.75 procent
2 roky	8.25 procent
3 roky	9.00 procent
5 roků	9.25 procent

Úrokové míry se mohou měnit!

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace

Otevřeno: Pondělí, úterek a pátek 10-7

úterý a středa 10-5

sobota 10-2